

oprindeligt foreslåede ordning må antages at ville medføre en bekostning og en administrativ belastning af kommunerne, hvis rimelighed i forhold til ordningens fordele kan betvivles.

Det foreslås derfor nu i stk. 1, 2. pkt., at den offentlige bekendtgørelse (annonceringen) om den endelige vedtagelse eller godkendelse af en lokalplan skal indeholde oplysning om, hvorvidt planen afviger fra det tidligere offentliggjorte planforslag, men ikke nødvendigvis en nærmere angivelse af afvigelserne. Endvidere foreslås det i *stk. 2*, jfr. *stk. 4*, at kun et eksemplar af den offentlige bekendtgørelse (annoncen) skal sendes særskilt til den kreds af private, der efter det oprindelige lovforslag skulle have selve den mangfoldiggjorte plan tilsendt. De pågældende, der i henhold til lovforslagets § 23 har modtaget underretning om planforslagets offentliggørelse tillige med en beskrivelse af dets indhold og retsvirkninger, vil herefter — såfremt den offentlige bekendtgørelse angiver, at der er sket ændringer i forhold til planforslaget — være henvist til at søge nærmere oplysning i kommunen eller på tinglysningskontoret eller eventuelt købe et eksemplar af lokalplanen, jfr. *stk. 4*, 2. pkt. Der stilles således ikke krav om, at kommunalbestyrelsen skal begrunde en eventuel afvisning af en indsigelse eller et ændringsforslag. Et sådant krav ville i mange tilfælde være uden reel betydning, og det må i øvrigt ventes, at den, der har fremsat indsigelse eller stillet forslag til ændringer i et lokalplanforslag, i det mulige omfang gøres bekendt med baggrunden for kommunalbestyrelsens afgørelse.

I *stk. 3* er nu foreslået, at lokalplaner skal tinglyses. Til nærmere belysning af dette forslag skal anføres:

I de indledende bemærkninger til kapitel 3 er nævnt, at lokalplaner fremtidigt vil afløse en lang række plantyper og beslutninger. Nogle af disse skal efter den nugældende lovgivning tinglyses på de pågældende ejendomme, medens der for andre ikke er opstillet et sådant krav. I intet tilfælde er tinglysning en gyldighedsbetingelse for de pågældende planer eller beslutninger, men tinglysningen har alene oplysende funktion.

Intensivering af byplanarbejdet, herunder det udbredte dispositionsplanarbejde i kommunerne, har — selv om dispositionsplaner ikke medfører direkte retsvirkninger for grundejerne — yderligere understreget og gjort det almindeligt kendt, at en forespørgsel til kommunens tekniske forvaltning er et uundværligt led i indhentningen af oplysninger om de begrænsninger i rådighedsretten over fast ejendom, som er gældende eller må forventes fastsat. I mange tilfælde er det af langt større betyd-

ning for en person, der f. eks. agter at erhverve en fast ejendom, at skaffe sig oplysning om de ændringer i ejendommens retlige status, som måtte være under overvejelse, end at få kendskab til de aktuelt gældende bestemmelser af byplanmæssig eller byggeselsregulerende karakter.

På baggrund heraf indeholdt det oprindelige lovforslag ikke en forskrift om, at en lokalplan skulle tinglyses, men blot de ovennævnte regler om, at planen skulle være offentlig tilgængelig, og at den snarest efter dens mangfoldiggørelse skulle sendes til bl. a. ejerne af de ejendomme, der er omfattet af planen.

Under drøftelserne af det oprindelige lovforslag har denne løsning vundet tilslutning fra flere sider. Imidlertid har justitsministeriet med tilslutning fra Advokatrådet og Den danske Dommerforening stærkt henstillet, at lokalplaner bliver tinglyst, således at senere rettighedshavere over ejendomme, der er omfattet af en lokalplan, ved gennemsyn af tingbogen kan få oplysning om lokalplanen. Adskillige af kommuneforeningernes studiekredse har også ønsket lokalplaner tinglyst, idet man har forudset en yderligere belastning af den kommunale administration, hvis de ikke er tilgængelige på tinglysningskontoret.

I betragtning af den fremsatte kritik indeholder nærværende lovforslag derfor et krav om tinglysning af lokalplaner. Tinglysningen er ikke en gyldighedsbetingelse, men har alene oplysende funktion, ligesom det hidtil har været tilfældet med tinglysning af f. eks. byplanvedtægter.

Når de kommunale ejendomsdataregistre er blevet mere udbyggede, og der bliver fastsat nærmere regler om disse registre, vil det være naturligt at lade lokalplanerne registrere i disse registre i stedet for i tingbøgerne.

Til kapitel 4.

Dette kapitel indeholder dels bestemmelser, som fastlægger de umiddelbare retsvirkninger af en lokalplan, og dels bestemmelser om ekspropriation til virkeliggørelse af en lokalplan.

De foreslåede retsvirkninger svarer i princippet til de retsvirkninger, som i den gældende lovgivning er tillagt de fleste af de plantyper, som vil bortfalde.

De begrænsninger i rådighedsretten over en fast ejendom, som følger af bestemmelser i en byplanvedtægt, en byggeområde-fastlæggelse eller af de andre beslutninger og planer, som lokalplanen vil afløse, har — med en enkelt undtagelse uden praktisk betydning — ikke begrunde erstatning fra det offentlige til de pågældende grundejere i henhold til nogen lovbestemmelse herom. Rådighedsbegrænsningerne har stedse været anset som almindelige